

عنوان مقاله:

سیمابافت جغرافیایی شهرهای ایرانی - اسلامی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مسعود صفائی پور

نبی الله حسینی شه پریان - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی دانشگاه شهیدچمران اهواز

خلاصه مقاله:

شهراسلامی شهری است که از هویت مستقل عاری و فاقد نهادهای مدنی مقررات توسعه یافته ی زندگی شهری اندیشه شهروندی و سایر شاخصهای مشابه بوده است درالگوی شهراسلامی عامل مسلط دین اسلام است و بطور حتم تمام شاخصها و عناصر زندگی اجتماعی و کالبدی شهربراساس این عامل نظام و هویت می یابند به تبعیت ازتغییراتی که درروند شهرسازی شهرهای ایران پس ازاسلام صورت گرفت سیمای شهرهای این دوره نیز علاوه برحفظ بعضی ازخصوصیات گذشته ویژگیهای جدید را پذیرفته وشکلهای تازه پدید آوردند سیمای هرشهر علاوه براین درهرزمانی و درفرایند از رشدوتوسعه خود شکل ویژه ای به خود میگیرد و به دابخش سیمای بیرونی و سیمای درونی قابل تقسیم است دراین پژوهش هدف بررسی سیمای جغرافیایی شهرهای ایرانی اسلامی است و روش تحقیق براین پژوهش توصیفی تحلیلی و با استفاده ازمنابع اسنادی و کتابخانه ای بوده است براساس یافته های تحقیق میتوان گفت که سیم ابافت شهرهای ایرانی اسلامی رو به زوال است و برای این امر یک جهت گیری کارشناسانه دربحث سیمای شهرها را که یکی ازشاخه های مدیریت شهری است شدت می بخشد

کلمات کلیدی:

شهر ، شهراسلامی ، سیمای شهری ، ایرانی - اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/336913>

